

Josephine O. Amundson

Exhibits in Volume

Q25:38.2119500

M29

183549

1114

உ.
சிவமயம்.
கணபதி துணை.

அருப்புக்கோட்டை யெனவழங்கும்
திருநல் லூரில் தெற்குரதவீதியின் கண்
திருக்கோயில் கொண்டருளிய
ஸ்ரீ செளடரம்பிகை
தோத்திரப்பாமலை.

—o—
இலே

9-SEP 1929

புை அருப்புக்கோட்டை தெற்குரதவீதி தேவாங்குரூலம்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

தொ. ச. சவுடப்ப செட்டியார்

அவர்களாலியற்றப்பெற்ற

புை அருப்புக்கோட்டைத் தெற்குரதவீதி தேவாங்குரூலம்

சிலோன் ஜவுளி வியாபாரம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

து. சாமி. சாமிநாதன் செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியினால்

—o—

மதுரை

மீனலோசனி அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

தூத்துக்குடி வைகாசி மீ

இதன் விலை அணை 4.

Q25:38:2195 AP

N29

183549

உ

சிவமயம்.

கணபதி துணை.

அருப்புக்கோட்டை யெனவழங்கும்
திருநல் லூரில் தெற்குரதவீதியின்கண்
திருக்கோயில் கொண்டருளிய
ஸ்ரீ செளடாம்பிகை
தோத்திரப்பாமாலை.

—o—o—o—

இஃது

ஷை அருப்புக்கோட்டை தெற்குரதவீதி தேவாங்கர்குலம்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

தொ. ச. சவுடப்ப செட்டியார்
அவர்களாலியற்றப்பெற்று

—

ஷை அருப்புக்கோட்டைத் தெற்குரதவீதி தேவாங்கர்குலம்

சிலோன் ஜவுளி வியாபாரம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

நா. சாமி. சாமிநாதன் செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியினால்

—o—o—o—

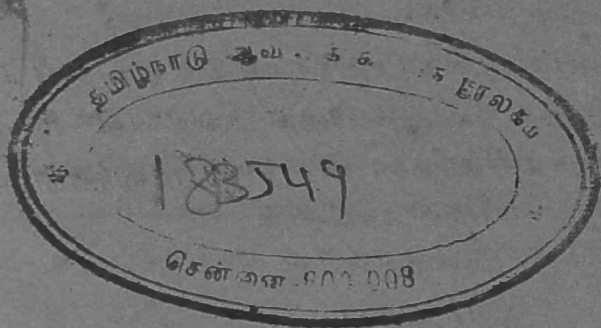
மதுரை

மீனலோசனி அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

தூந்துபிஸு வைகாசி மீ

இதன் விலை அணை 4.

சாற்றுக்கவிகள்.

—o—o—o—

புளியம்பட்டி புராணிகர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

சொ. சண்முகசுந்தரம் பிள்ளையவர்களியற்றியது.

நல்லோரு மெல்லோரும் பல்லாறுங் கடல்புகுமந் நலமே போலச்
சொல்லாரும் புகழ்த்தனநா மானந்தக் கடல்படிந்து துய்க்கச்செய்யும்
எல்லாரு முடிச்சவுட வல்லிதெற்குத் தெருக்கோயி லிருந்தான் மீது
நல்லூர்வாழ் சவுடப்பன் பற்பலபாப் புனைந்துமிசு நலம்பெற்றானே.

புளியம்பட்டி ஸ்கூல் மாணேஜர் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

வள்ளி நாயகம் பிள்ளையவர்களியற்றியது.

சேலுந் நிடுமவயல் நல்லூர் வளம்பதி சேர்ந்திலங்கும்
ஞாலத்து னோர்தொழுஞ் சவுடாம் பிகைபத நாண்மலர்க்குச்
சீதை னுடனைந் திலக்கணப் பாவணி செய்தணிந்தான்
சாலத் தமிழ்க்கவி நாவல னென்னுஞ் சவுடப்பனே.

அருப்புக்கோட்டை மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

திரு. சிறைமீட்டிபா பிள்ளையவர்களியற்றியது.

எல்லோரும் போற்றுஞ் சவுடாம் பிகையெங்க ளீஸ்வரிதேழ்
சொல்லாந் றுதிக்குந் தமிழ்ப்பா வணிந்தனன் றெல்லுலகி
எல்லோர் புகழ்சவு டப்பனென் றேதுநன் னாவலவன் ...
வல்லா ரிதைக்கண்டு வானு ரமுதென்று வாழ்த்திடவே.

புளியம்பட்டி சாலிமகாரிஷிகோத்திரம் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ

கா. கந்தசாமி மூப்பனாவர்களியற்றியது.

வேண்பா.

தேனாலவு சோலைநல்லூர்த் தென்விதிப் பொற்றளிமெய்
யானசவு டாம்பிகைவந் தாதரித்தாள்—தானனைபேர்
கொண்ட தமிழ்க்கவிஞன் கூறியபா மாலைதுதித்
தண்டருளத் தன்பாயி னார்.

புளியம்பட்டி தோப்புத்தெரு,
சாலமகாரிஷி கோத்திரம்
மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மாகாளி மூப்பனூரவர்கள் குமாரர்
மாடசாமி மூப்பனூரவர்களியற்றியது.

செந்தமிழ்க் கடவி னிலக்கிய முதலாச்
செப்புமைந் திலக்கண மென்னுஞ்
சிந்துமொண் டறிஞ ரவைவிசம் புலவித்
திருநவார்ச் சினகரத் துகந்த
அந்தரி யமலை சவுடநா யகிபொன்
னடியின்மீ தரியபல் வேறு
சந்தமா மாலைத் தண்மழை பொழிந்த
சவுடப்ப னெனும்பயோ தாமே.

புளியம்பட்டி சாலமகாரிஷி கோத்திரம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
மாகாளி மூப்பனூரவர்கள் குமாரர்
கற்பகமூப்பனூரவர்க ளியற்றியது.

தங்கடுயர் தீர்த்தரு ளெனக்குறை யிரந்தசுரர் தங்கள்மனதிற்
சங்கட மொழிக்கமகி டன்றனை வதைத்தசவு டம்பிகைதிருச்
செங்கமலநற்பதமுளங்கொடுபவப்பகை தெறும்படியதாய்ப்
பொங்குமது ரக்கவி புனைந்தன னெழிற்சவு டயப்பபுகழோன்.

புளியம்பட்டி சாலமகாரிஷி கோத்திரம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
மாகாளிமூப்பனூர் அவர்கள் குமாரர்
முத்துசாமிமூப்பனூரவர்க ளியற்றியவை.

அடியொருவன்றேடிடவுமுடியொருவன்றேடிடவுமகப்படாத
படியொருவ னாகிதின்ற பாஞ்சுட ரிராமலிங்கர் பங்கிற்றங்கி
அடியருவர் தேத்தவருள் சவுடநா யகிமீதி லன்பா மாலை
படியொருமூன் றினுமணக்கத்தொகுத்தணிந்தான்சவுடப்பபாவல்லோனே.

எழுதுவதுங்கலைமகளேயெதிரிருந்துந்தனதிதயத்திருந்துங்கம்பன்
பொழுதகலு முனங்கவியோ ரெழுநாறு வீதமதாய்ப் புகழே யன்றிப்
பழுதணுவத் தனையுமிலா விராகவன்றன் சரித்திரத்தைப் பகர்ந்தானேனும்
முழுதுமிது போலியம்ப முடியாது முடியாது முடியாதம்மா. (2)

அருப்புக்கோட்டை தேவாங்கர் ஸ்கூல்களின் மாணேஜர்

தேவாங்கர் குலம் மகா-ந-ந-நூ

யஸ். நாகலிங்கஞ்செட்டியா ரவர்களியற்றியது.

நேரிசை வேண்பா.

நல்லூரி ராமலிங்கர் நாயகிசெள டம்மைபதஞ்

சொல்லூரிப் பாமாலை சூட்டிசிதர்—தொல்லுலகோர்

சித்தியொடு முத்திபெறச் செய்தளித்தான் முத்தமிழ்தேர்

உத்தமசெள டப்ப னுவந்து.

அருப்புக்கோட்டை தேவாங்கர்குலம் மகா-ந-ந-நூ

ம. பு. ச, சிவசங்கரன் செட்டியாரவர்கள் குமாரர்

பூலூர்சாமிசெட்டியாரவர்களியற்றியவை.

சீர்கொண்ட விண்டலங் கொண்டுமே லோங்குமா

திசுழ்கற்ப கக்காவுமேழ்

கார்கொண்ட தெங்குசெண் பகமேனை மேகார

கனிமதூர கீதமோதும்

பேர்கொண்ட பைங்கிளிக் கோகிலவெ னோதமம்

பெடைசூழ மறைமுழக்கங்

கார்கொண்ட பரவைவா யமலையை யொழிக்கும்வான்

கலைகொண்ட நல்லைநகரே.

(1)

வேறு.

அந்நகர்க் கணியா யார்ந்தநற் றளிகொண்

டருளியின் னாருயிர்த் துணையாய்க்

கன்னன்முக் கணியாய்க் கண்டுவிண் ணமுதாய்க்

கங்கைசூ முலகமா தியதாய்

மின்னவிர் கதிர்மா மதியதாய் ஞான்றும்

விளங்குமான் மாவெனும் பொருளாய்ப்

பன்னலங் கருமுட் பருகிவா னமர்ந்த

பழவடி யாராகக் கொழுந்தாய்.

(2)

கலையதாய்க் கலையுட் கனிந்தவா னந்த
 கற்பகத் திஞ்சவைக் கனியாய்த்
 தலையதா யெவைக்குந் தனித்தனா வெளியிற்
 றங்கியாள் மோனநல் வாழ்வாய்
 இலையதா யுளதா யாவுமா யமைந்தே
 யீறிலாப் பொருளதா யாதி
 நிலையதா யன்பாய் நின்மலா னந்த
 நித்திய தத்துவப் பொருளாய்.

(3)

போதமே யுருவாய்க் கொண்டெழுந் தருளிப்
 புன்மையேன் றன்னையேன் றருளி
 வேதமே யறியா விமலமாய் விபுவாய்
 வேணியா ரிராமவிங் கேசர்
 பாதமே புகழும் பச்சிளங் கொடியாய்ப்
 பல்லுயிர்க் குயிரதா யனையாய்ச்
 சீதமே கொழிக்கு மிந்துநீள் பணிகொள்
 செல்விசா முண்டிபூங் கழற்கே.

(4)

மணிமலர்க் கனக மாலைவேய்ந் துறிலே
 மங்குறும் புலர்ந்துதேய்ந் திடுமால்
 அணிகெழுஞ் சடையெம் மாதிரென் கரத்தா
 லமைத்தவர் செவிமடுத் துண்ட
 தணிகைமுத் தமிழ்மா மலர்ச்செழுந் தொடைந்
 றுலமுன் றிலக்கவே யணிந்தான்
 அணிகமூர் கவிஞர் புகழ்ச்சவு டப்ப
 னருட்கவி மதுரநா வலனே.

(5)

அருப்புக்கோட்டை இராமாயணப் பிரசங்கவித்வான் மகா-ரா-ரா-ஸ்ரீ
 ஆர். யம். யஸ். கனகசபாபதித் தேவரவர்களியற்றியது.

தேனுண்டு களிகொண்டு மதுகரம் பாடுபூந்
 தெரியலணி மாதர் வதனஞ்
 செழுமதி யெழுந்ததென் றும்பல்வா யவிழ்தடஞ்
 செறிநல்லை நகரில் வாழு
 மானுண்ட கண்ணியென் னம்மொசவு டாம்பிகை
 மலர்ப்பதத் தினிய தமிழான்
 வரன்முறை யிலக்கண விலக்கிய மலிந்ததிரு
 மாலைகவி யாற் புனைந்தான்

வாணுண்டு கடனீரை முகில்பெய்த தென்னவே
மாநிலத் தெவரு மகிழ
வளம்பெருகு தேவலன் மரபில்வரு சவுடப்ப
மாகவிஞ னென்ப மன்னே
வாணுண்ட கிடல்சுமந் துலகினிற் பல்பிறவி
யுற்றிடா வண்ண முன்னி
யுயர்பதம் பெறுமன்பர் குழுவுடன் கூடியே
யுட்குறை தவிர்க்க வென்றே.

அருப்புக்கோட்டை தேவாங்கர்குலம் மகா-நா-நீ

பூ. அ. கந்தசாமி செட்டியாரவர்களியற்றியது.

தண்டேன் பொழியும் பொழில்குழநல் லூர்தனிற் சந்ததம்வாழ்
வண்டார் குழல்சவு டம்மையெந் நாளு மனதுவப்பத்
தொண்டே புரியுஞ் சவுடப்ப னேதுந் துதிப்பனுவல்
கண்டோ கரும்போ கமுதோவென் பார்க்கி கற்றவரே.

அருப்புக்கோட்டை தேவாங்கர்குலம் மகா-நா-நீ

கே. வீ. ஆர். தருமலிங்கஞ் செட்டியாரவர்களியற்றியது.

தந்தியெட் டுடனே திசையெலாம் புடைகுழ்
தாரணி தனில்மிகு புகழே
தங்கிய திருநல் லூர்தனைச் சார்ந்த
தக்கண விதிநம் மரபோர்

பந்தியாய்க் கோடி பானுவந் துதித்த
பான்மையாய்ப் பகர்ந்திட மணிகள்
பதித்துமே லான பைம்பொனா விழைத்த
பாங்குறு சிகரநற் றளிவாழ்

சந்தர மிகுந்த விராமலிங் கேசர்
துணையியாஞ் சவுடநா யகிமேல்
துலங்குபாற் கடவி னமுதுமுக் கனியிற்
ரோன்றிய சுவையுமோ வென்ன

இந்திரன் முதலா மிமையவர் முனிவோ
ரெவர்களுஞ் செவிமடுத் துண்ணு
மினிதுறுந் தமிழ்ப்பா மாலைகோத் தணிந்தா
னெழில்சவு டப்பநா வலனே.

அருப்புக்கோட்டை வாழ்வந்தம்மன் கோயில் அருதாரும்
ரிசல்டு பாடசாலை உபாத்தியாயருமாகிய மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

வா. வாழ்வந்த பண்டாரமவர்களியற்றியது.

சீர்கொண்ட செந்நெல்வளர் கழனியொடு பூம்பொழில்
செழித்தோங்கு திருந லூரில்

தேவாங்கர் குலமகிபர் வாழ்தெற்கு விதியிற்

றெய்விசை தாயமைந்து

பார்கொண்ட புகழ்மிகுந் திகரந் கோயிலிற்

பவிசுட னுகந்தருளையே

பாவிக்கு மெமதன்னை செளடநா யகிதனிந்

பாததர மரைமலர்க்குப்

பேர்கொண்ட நன்மைமிகு சொன்மலர் தொகுத்தாசை

பெருகுமன் பென்னுநாரிற்

பெருமைமிகு தோத்திரப் பாமாலை வனைதந்து

பேருவகை யுடனணிந்தான்

ஏர்கொண்ட பலகலைக ளுந்தேர்ந்து வான்மழையை

யின்புறப் பொழிவதெனவே

யிசைமிகுந் தமிழ்மழை வழங்கினான் செளடப்ப

னென்னுமுயர் நாவ லோனே.

அருப்புக்கோட்டை தெற்குத்தெரு, தேவாங்கர்குலம் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

வ. சி. சுப்பன் செட்டியாரவர்கள் குமாரர்

ரெங்கசாமிசெட்டியாரவர்களியற்றியது.

கொங்குலவு பூம்பொழில்சூழ் நலைமேவு மிராமலிங்கர்க்
சூரித்தாய் வாம

பங்கிலுறை சவுடவல்லி யெமதன்னை யருட்கடலாய்ப்

பணிந்தோர்க் கெல்லாய்

மங்களமாய் வரங்கொடுத்துப் புகழ்தரித்து முடிதரித்தான்

மலர்த்தான் மீது

துங்கமிகு பாமாலை தொடுத்தணிந்தான் சவுடப்ப

துயோன் மன்னே.

சுவமயம்.

9 - SEP 1922

ஸ்ரீ செளடாம்பிகை தோத்திரப் பாமாலை.

விநாயகர் துதி.

சீர் பொருந்து சிவசவு டாம்பிகை
தார் பொருந்து புகழ்தனைச் சாற்றுவே
கார் பொருந்து கரிமுகத் தைங்கர
னேர் பொருந்து பதந்துணை யென்றுமே.

(1)

உலகெ லாந்தொழு மன்னையா யுயிர்க்குயி ராகி
நலமெ லாந்தரு ஞானநா யகிபதந் துதிக்கு
மிலகு பைந்தமிழ்க் கிறைவ்வே யினியமாய் கனிக்காய்
வலம தாய்வரு கரிமுக வள்ளலைப் பணிவாம்.

(2)

மெய்ச்சி ரத்தையா யன்பொடு வணங்குமெய் யடியார்
பொய்ச்சி ரத்தையைத் தவிர்த்தருள் புரிந்திடும் புனிதன்
அச்சி றுத்தபின் னன்கணர்க் கருண்முதற் பொருளைக்
கைச்சி ரத்தின்மேற் கொண்டோங் கழல்பணிந் திடுவாம்.

(3)

சரஸ்வதி துதி.

நலையு கந்தரு ணரணி மீதுநன்
 னிலையு கந்த பனுவல் நிகழ்த்தவே
 தலையு கந்தவெண் டாமரை தங்கிநந்
 கலையு கந்தருள் வாள்சுழ லுன்னவாம்.

அவையடக்கம்.

சேல மாகிய மேலவர் பேசிடத் தெரிந்து
 பால நும்பகர்ந் திழுவதோர் பான்மையை நிகர்ப்ப
 ஞால மேதொழு மன்னையாஞ் சவுடநா யகிமேற்
 சால வும்புகழ்ப் பனுவலைச் சாற்றுதற் கமைந்தேன். (1)

திங்க ளாகிய நிறைமதி சேணிடை வயங்க
 அங்கை யாற்றொடு வோமென வார்வமும் றவர்போற்
 றங்கு பேரரு ளன்னையாஞ் சவுடநா யகிமேற்
 றங்கமாய்த்தொழும்பனுவலைச்சொல்லுவான் றுணிந்தாம். (2)

கல்வி ஞானமே கண்டறி யாதவ னென்னுஞ்
 செல்வ மோங்கிய சிவசவு டாம்பிகை யனைமேற்
 சொல்லு கின்றபா மாலையைத் தூயவரெவரும்
 நல்ல தோர்புகழ்ப் பனுவலாய் நயந்தருள் வாரே. (3)

நூல்.

சீரணிந்தென்த் தாமரைச்செல்விவாழ்
 தோரணங்க டுலங்குநல்லூரினி
 லாரணங்க டுதிக்கவருள்செயுந்
 தாரணிந்திடுந் தாய்சவுடம்மையே. (1)

கோலமேவிய கொண்டல்பொழிந்திடச்
 சீலமேவும் வளங்கள்செழித்திடும்
 ஞாலமேபுகழ் நல்லையினபர்கள்
 சாலவுந்தொழுந் தாய்சவுடம்மையே. (2)

எங்குமாகு மிராமலிங்கேசர்தம்
பங்குவந்த மரகதப்பாவையே
கொங்குலாவு மலர்ப்பசங்கூந்தலா
யிங்கெமக்கருள் வாயினிதம்மையே.

(3)

தேசிகுன்றனைச் சேர்ந்துபதேசமே
நேசமாகப் பெறும்நெறிநல்குவாய்
மாசிலாத மரகதக்குன்றமே
பூசரர்க்கரு னும்புகழம்மையே.

(4)

வந்தவெம்பிணி யாவையுமாற்றிடும்
கந்தரந்திகழ் சோதிசொருபியே
முந்துமாமறை முதுணர்வோரெலாம்
கந்ததந்தொழுந் தாய்சவுடம்மையே.

(5)

திங்கன்குடிய செஞ்சடைவள்ளலார்
பங்கில்வாமும் பனிமலைவல்லியே
அங்கண்ணூல மடங்கலுமேதொழ்த்
தங்குநல்லையெந் தாய்சவுடம்மையே.

(6)

சந்தனங்கமழ் வீதிகள் தங்கிய
நந்தலில்புகழ் சேருநல்லூரினி
லெந்தநாளுமெய் யன்பர்களுண்பிஞ்ஞ்
சிந்தைமேவுஞ் சிவசவுடம்மையே.

(7)

அராவணிநீடு மங்கணராகிய
இராமலிங்க ரிடந்தனிலேபுகழ்
பராவுகின்ற பாம்பொருளாகிய
தராதலந்தொழுந் தாய்சவுடம்மையே.

(8)

கருமமேவிய கண்டகர்மாவும்
பெருமாமர மேழும்பிளக்கவும்
பொருமம்பேவிய புண்ணியன்றங்கையே
தருமமேவிய தாய்சவுடம்மையே.

(9)

பத்தியாகநின் பாதம்பணிந்திட
வுத்தமங்க ளனைத்துமுதவியே
முத்தியுந்தரு கின்றமுதல்வியே
சத்தியாகிய தாய்சவுடம்மையே.

(10)

விண்ணுளாரு முனிவரும்வேண்டவும்
மண்ணுளார்களும் வந்துவணங்கவு
மெண்ணுளார்தரு மின்பமெலாந்தருந்
தண்ணுளார்தருந் தாய்சவுடம்மையே.

(11)

எம்பிரானு மிராமலிங்கேசனு
மம்பொன்மால்வரை வில்லியுமாகிய
வும்பர்நாயகன் பாலுவந்தேவளர்
செம்பொனேயுந் சிவசவுடம்மையே.

(12)

அங்கண்மாதிலந் தன்னிலனைவரும்
தங்குதேவலன் றன்மாபோர்களுந்
துங்கமாகத் துதித்திடவந்தருள்
சிங்கவாகன மேவுசெஞ்சோதியே.

(13)

தேவலன்றன் திருமபெய்தினே
ரேவல்செய்துன் பதந்தையிறைஞ்சியே
மேவுமன்புடன் வேண்டுதல்செய்யவே
சேவுகந்தருள் செய்திடுதெய்வமே.

(14)

நின்பதஞ்சுத மாககினைந்துளத்
தன்பினைநு மிறைஞ்சிடுவொர்க்கெலாஞ்
செம்பொனாருந் திரவியநல்குவா
யும்பர்போற்று மொவிர்மணித்தீபமே.

(15)

பொன்னேவேண்டுவி னம்புகழ்சேருமந்
றென்னேவேண்டுவி னுந்தருமீஸ்வரி
நின்னேவேண்டி நலம்பெற்றநேர்ந்தனம்
அன்னையீண்டருள் வாய்சவுடம்மையே.

(16)

ஒங்குபல்லுயி ருக்குமிராகியே
நீங்குறாது நிறைந்துறைதெய்வமே
யீங்குணைத்தொழு மெங்களுக்கின்பமே
தேங்குவின்கடைக் கண்ணருள்செய்வையே. (17)

உலகமெங்கனு மன்னையென் றுன்னியே
யிலகநாளு மிறைஞ்சியுணைத்தொழு
நலமிகுஞ்சுக வாழ்வருணல்கிடும்
அலகில்சோதி யமைந்திடுமன்னையே. (18)

இருவிணைத்தொடர் பாலினிதெய்திய
அருமையாகுமிக் காயமழியுமுன்
னொருமையாகநின் றுண்மலருன்னியே
பெருமையாய்த்தொழும் பெற்றியருள்வையே. (19)

வானமங்கையர் வந்துபணிந்திழும்
ஞானநாயகி யேநமன்வந்திடா
மோனவாழ்வெனு முத்தியைநல்குவாய்
மானலந்திகழ் மாணிக்கவல்லியே. (20)

ஐந்தொழிற்குரி யாயருட்சத்தியே
விந்தைமிக்க விநாயகன்றன்னொடும்
கந்தவேளைப் பயின்றிடுங்கன்னியே
வந்தெனக்கருள் வாய்வரமன்னையே. (21)

எங்குற்றாரு மிறைஞ்சிடவேயிவண்
தங்குற்றாய்புகழ் சேர்சவுடம்மையே
சங்குற்றார்குழைச் சங்கார்பாலொரு
பங்குற்றாயருள் பாவிக்கவேண்டுமே. (22)

வண்டுழாய்முடி மாயவன்றங்கையே
கண்டுபோலுங் கனிந்திடுஞ்சஞ்சொலாய்
தொண்டுகொண்டினி தாஞ்சுகநன்மையை
அண்டுமெங்கட் கருள்புரியம்மையே. (23)

வேறு.

திருவேமிசு ஞானசிகாமணியே
மருவேமண மிக்கமலர்க்கொடியே
தருவேயுயர் தண்ணளிதங்கியமெய்
உருவேயுனடைக்கல மொண்பொருளே.

(24)

சின்கார மிருத்தசெழுஞ்சுடரே
மங்காத புகழ்க்கொருமாமணியே
யிங்கார்வ முறத்தொழுமெங்கள்பவந்
தங்காம லகற்றியசங்கரியே.

(25)

அன்னேசவு டாம்பிகையாயிழையே
மின்னேய விடைக்கொடியார்மகிழும்
பொன்னேபுகழ் மிக்கபொலங்கொடியே
இன்னேவர நல்கவெழுந்தருளே.

(26)

வேதாகம னூல்கள்விதிப்பவளும்
மாதாவென வெங்குமதிப்பவளும்
நீதானல வோநிதமெய்யடியர்க்
காதாரம தாகுமரும்பொருளே.

(27)

பொன்னுபர னங்கள்புனைந்தவளே
மின்னுர்சடை மேவியமெய்ப்பொருளே
பன்னுளும் வணங்கியபாலனெனக்
கின்னுளருள் செய்யவெழுந்தருளே.

(28)

மதிசேர்சடை யாணைமணந்தருளிக்
கதிரேசனை நல்கியகன்னிகையே
பதிசேர்தரு நல்லைப்பராபரியே
துதிசேர்பனு வற்றொடைகுடுவனே.

(29)

இன்னுள்வரை யுன்னையிறஞ்சியுநீ
என்னேசிறி தேனுமிரங்கிலையே
அன்னேயருள் செய்வதுனக்கரிதோ
முன்னேபவ மென்னமுயன்றனனே.

(30)

சசிதண்குலம் வந்ததயாபரியே
திசையெங்கணும் வென்றருள்சேயிழையே
வசையென்ப தெமக்குவராமலருள்
யிசையெங்கு நிரம்பியசன்பரியே. (31)

விதிக்கும்பிர மாதியர்வேண்டிடவே
கதிக்கும்பொரு ளாகியகாரணியே
மதிக்கும்பொரு ளுன்னைவணங்கவருள்
நிதிக்கிங்கு நிலைத்தகளஞ்சியமே. (32)

என்றுநிலை யாகவிரும்பவளே
யின்னுன்னை வரம்பெறவெய்தினன்யான்
ஒன்றும்பல தீமையொழித்தருளி
நன்றென்பது நாடொறுநல்குவையே. (33)

சிகரத்தொடு மேவுதிருத்தளிவாழ்
தகரக்குழல் கொண்டதயாபரியே
பகரற்கரி தாயபரம்பொருளே
நிகரற்று விளங்குகிராமயமே. (34)

இற்பாலவ ராகியிலங்கிமிகுங்
கற்பாலெழில் காணுமடந்தையர்வாழ்
நற்பார்புகழ் நல்லைவளம்பதியிற்
பொற்பார்சவு டம்மைபதம்புனைவாம். (35)

மெய்யே யுருக்கொண்ட பேரன்பர் நானும் வியந்துதொழப்
பொய்யே யகற்றிப் புலன்களைந் தாம்பகை போக்கிடுவாய்
நெய்யே யமைத்த விளக்கேமெய்ஞ் ஞான நெறியருள்வாய்
செய்யேந் தியதிரு நல்லூரில் வாழுஞ் சிவசத்தியே. (36)

நம்பித் துதிக்குமெய் யன்பருக் கேயரு ணட்டந்தருங்
கொம்பிற் பழுத்த கொழுங்கனி யேநற் குணக்குன்றமே
செம்பொற் பதாம்புயந் தந்தே திருவருள் செய்திடுவாய்
உம்பர்க்கு முண்ணக் கிடையா வழிதத்தி னென்சுவையே. (37)

சீர்மேவு மெய்யன்ப ருள்ளக் கமலத்தைச் சேர்ந்திலங்கும்
பேர்மேவு மன்னப் பெடையாகி நற்புகழ் பேசுஞ்சொற்
ரூர்மேவு சத்தி சவுடாம் பிகைபன்னை தாள்பணிந்தே
பார்மேவு மாந்தர் சுகவாழ்வு பெற்றிடப் பாருங்களே. (38)

விடைமே லுகந்திடுந் தாயேமெய்ஞ் ஞான விளக்கொளியே
கடையேன் றனைக்கடைக் கண்பார்த்து வந்துன் கருணையருள்
சடைமேவு கங்கை முடியா ரிடந்தனிற் றங்கயமெய்
யுடையாய் சிவசவு டாம்பிகை யாகிய வொண்பொருளே. (39)

தீங்கா னதுவந் தனுநா மலுமுன்றன் சேவடிக்கே
நீங்காத பேரன்பு தந்தே கருணையு நேர்ந்தருள்வாய்
தேங்கா ருயிர்க்குயி ராய்நிறைந் தேயெங்குந் தேர்ந்திலங்கும்
பாங்கார் புகழ்மிசூந் தாயே யருள்செய் பராசத்தியே. (40)

வருந்திப் பலதொழில் செய்தே யுமுன்றனை மாநிலத்தில்
திருந்திக் கலையொடு மெய்ஞ்ஞான முங்கற்றுத் தேர்ந்திலையே
மருந்திற் கினிய மொழிசவு டாம்பிகை மாமலர்த்தாள்
பொருந்திப் பணிந்திலை நெஞ்சே யுனக்கென்ன புண்ணியமே. (41)

வண்டாடு பூங்குழன் மாதர்கண் மோக மயக்கத்தையே
கொண்டாடு கின்ற சிறியேன் றனக்கருள் கூர்வதெந்நாள்
தண்டா மறையித ழோராயி ரங்கொள் தவிசுகந்து
பண்டா யயன்மறை பாடும் படிதங்கும் பார்ப்பதியே. (42)

பாடுந் திருவருட் பாமாலே சூடிய பாவலர்க்கு
நாடும் பொருளருள் நாதாந்தப் பேரொளி நாயகியே
நீடும் புகழ்கொண்ட மெய்ஞ்ஞான போதத்தை நேர்ந்தருளி
வாடுந் தமிழ் னிடர்தீர்த் திரட்சிக்க வந்தருளே. (43)

சேவேறு மீசர் மனத்தே யுதித்திடுந் தெள்ளமுதே
மாவேறு கண்களும் செங்கனி வாய்முத்த வாணகையும்
பூவேறு கூந்தலுங் கண்டுகண் டங்கணர் பொங்கிமகிழ்
பாவே றியதிரு நல்லூரில் வாழும் பராசத்தியே. (44)

பால்கொடுத் தேதிரு ஞானசம் பந்தரைப் பாடவைத்தாய்
வேல்கொடுத் தேகும் ரேசனைச் சூரரை வெல்லவைத்தாய்
நூல்கொடுத் தேயன்று தேவலன் பாலரு னோக்கம்வைத்தாய்
மால்கொடுத் தேயந்த பிணிமாற்றி ரட்சிக்க வந்தருளே. (45)

புனமேவும் வள்ளி மணவாள னைப்பெற்ற பூங்கொடியே
புனமேவு போன்பர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்க் கேவல்செய்து
சுனமேவு சிங்க மிசையே யுகந்தின் சேவடியைத்
தினமே வணங்கித் துதிக்கும் படிக்கருள் செய்குவையே. (46)

முன்னைத் துதிக்கும் பழம்பாடற் செல்வர்க்கு மோட்சந்தரு
முன்னைத் துதிக்கும் படியாயென் வாக்கி லுகந்தருள்வாய்
பொன்னைத் துதிக்கும் புகழ்ச்செல்வரோடும் பொருந்துகலை
மின்னைத் துதிக்குந் தமிழ்ச்செல்வர் வாழ்நல்லை மெய்ப்பொருளே (47)

மாசற்ற போன்ப ருள்ளத் திருண்மல மாற்றிவிட்டுத்
தேசற் றிடுஞ்சுடர் மெய்ஞ்ஞான தீபஞ் செழிக்கவைக்கும்
ஆசற் றிடும்புக ழார்சவு டாம்பிகை யன்னைபதம்
பேசித் துதித்தின்ப வீடே பெறும்படி. பேணுநெஞ்சே. (48)

ஈட்டுந் தவத்திலிம் மானிட யாச்சையை யெய்தியுமே
நாட்டுங் கருணைச் சிவசவு டாம்பிகை நான்மலர்த்தாள்
சூட்டுஞ் செயல்புரிந் தாயிலை தீவினை சூழ்நெஞ்சமே
வாட்டும் பிறவிக் கடல்கடந் தேறிட வாய்ப்பதென்றே. (49)

வெள்ளங் கணிந்திடும் பேரின்ப வாரியை மேவியென்ற
லுள்ளங் கணிந்தே திருப்பாடல் செய்ய வுவந்தருள்வாய்
அள்ளும் புகழ்திருப் பாற்கடற் றோன்றிய வாரமுதே
தெள்ளும் புகழ்மிகு மன்னேநல் லூர்வாழ் சிவசத்தியே. (50)

மாயப் பஞ்ச மயக்கந் தவிர்த்தே மனோலயமாய்
வாயிற் சிவாய நமவென்று கூறுநன் மந்திரத்தை
நீயுச் சரித்துத் தவமே பொருந்தி நிலையினின்றால்
காயத்தி லுக்கழி வெய்தாது வாய்க்குங் கதிநெஞ்சமே. (51)

ஆக்குந் தொழில்கொண் டகிலாண்ட கோடிக ளாக்கியவை
காக்குந் தொழில்தனிற் றண்ணாரு ளேகொண்டு காத்திடுவாய்
வாக்கு மனமுங் கடந்த புராதனி வான்கருணை
தேக்கும் படிக்கருள் செய்வா யெனக்குச் சிவானந்தியே. (52)

வேறு.

துங்க மாகிய தேவலன் றென்மர புதித்த
எங்கண் மாதவப் பயனென வெழுந்தரு ள்ளையே
பொங்கு பேரெழிற் பொன்னெடுங் கோயில்கொண் டருளுஞ்
சிங்க வாகனச் செவ்வியே கருணை நீ செய்வாய். (53)

நீங்க லாதபே ரன்புட னினைப்பணிந் திடவே
தீங்க லாததோர் நன்மையுஞ் செல்வமுஞ் சிறப்பும்
ஈங்கெ மக்கரு ளன்னையே யீறிலர்ப் பொருளே
பூங்க ழுற்றுணை யல்லது புகலிட மிலையே. (54)

இந்தி ராதியர் பணிந்திடு மிசைமிகும் பொருளே
வந்தி ராப்பகல் வணங்கிடு மெங்கண்மர பவங்கள்
சிந்தி நாடொறுஞ் செய்தொழி லாதியஞ் செழிக்க
வந்தி டாயருள் வழங்கிடாய் சவுடநா யகியே. (55)

மாலை வேண்டி-நன் னூலது வாங்கியே வருநான்
வேலை வாய்விரைந் தவுணர்வெஞ் சமர்முனை வினைப்பச்
சால வுந்தடு மாறிய தேவலன் றனக்குக்
கூல மாகுநின் னருள்தருங் குணப்பெருங் கடலே. (56)

திடங்கொண் மாமுடி மகிடைசீ சிதைத்தசெந் திருவே
இடங்கொண் மாபெருஞ் சராசர மெவையுமீன் றருளி
யடங்கு மாறுமுண் டாக்கியு மாடல்செய் யினையே
தடங்கள் சூழ்ந்திடு நல்லைவாழ் சவுடமா மணியே. (57)

பந்த பாசமாம் பிறவிசா காத்திடைப் படிந்தே
யெந்த நாளுமே கவலையுற் றுணையிறைஞ் சாமல்
சிர்தை நொந்துநாட் கழித்திடுஞ் சிறுவனா மெனக்கு
முந்து மாபெரு முத்தியாங் கரைகொடுத் தருளே. (58)

அடிமை யாகவே யனுதினம் வணங்கிடு மெனக்குக்
கொடிய தீமையும் வறுமையும் வேரறக் குறைத்து
நெடிய மாபெருங் கருணையு நிதியுநெர் தருள்வாய்
கடிகொள் பூம்பொழில் நல்லைவாழ் கருணையங் கடலே.

(59)

வானு லாவிய தேங்கிளங் கழுமொடும் வளர்ந்த
கானு லாவிய கதலியுங் கன்னலுஞ் செழித்துத்
தேனு லாவிய மணமலர்ப் பொய்கையுஞ் சிறக்கு
மான பேரொழில் நல்லையம் பதியணங் காசே.

(60)

மங்க லம்பெறு நல்லைவாழ் மாந்தர்க ளெவரும்
அங்கண் மாநிலத் தனைவரு முனைவணங் கிடவே
சங்க மாநிதி முதலிய நிதியெலாந் தாலே
யிங்கு வாழ்வுறு மெழில்சவு டாம்பிகை யிணையே.

(61)

நானுந் தண்ணரு ளிராமலிங் தேசநா யகியே
முனும் வெழ்பவக் கடலிடை முழுகிடா வண்ணம்
நீளு மம்புவி மாந்தருக் கருள்செயு நின்றாட்
காள தாக்கியென் றீவினை களைந்தரு ளிணையே.

(62)

நண்ணும் வரன்புக முணங்கர சாகிநா டோறும்
விண்ணு ளார்தரு முனிவரும் வியப்பொடு வணங்க
எண்ணு ளார்தரு நலங்களுஞ் சுகங்களு யிசையும்
தண்ணு ளார்தரு கருணையுந் தருந்தயா பரியே.

(63)

என்ன செய்துவே னென்மன முருகிட விரியே
கன்ம னத்தினேன் கண்கணீர் ததும்பிடே னாகி
அன்னை நிற்பதம் பணிந்திட வயிவிடா வெனக்கு
உன்னு மெய்வரங் கொடுப்பதம் சுகந்தநா ளுளதோ.

(64)

மஞ்ச தோய்பசும் பொழிலெலா மதுமழை பொழியும்
கஞ்ச மாமலர்த் தடமெலாங் கடிமணங் கமழும்
விஞ்ச வரன்புகழ் நல்லையில் விளங்குமின் னிசைசேர்
அஞ்சொ ளார்தரு மன்னியே யடியினெந் கருளே.

(65)

உதய மாய்வருங் கதிரென வொளிர்மணி முடிசேர்
மதிகொள் வாண்முக மண்டல மிருளொலா மாய்ப்பக்
கதியை மாந்தருக் கருளிப் கருணையங் கடலே
ஊதிகொ ணல்லையிற் றுலங்கிய சவுடமா மணியே. (66)

கஞ்ச மாமலர்த் தாடொழுங் கடமையு மெனக்கே
அஞ்ச லஞ்சலென் றருள்செயுங் கடமையு முனக்கே
இஞ்சி சூழ்தரு நல்லையம் பதியி னிலிலங்கு
மஞ்ச தோப்பெடுங் கோயில்கொண் டருண்மனோன் மணியே. (67)

கானல் நீரெனுங் காயம தடைந்தனு தினமும்
ஈன மாங்கொடுந் தொழில்களே யிபற்றிவெம் பவஞ்சேர்
சேனை காவல ராகிய சிறுவரா னளர்க்கு
ஞான மெங்கனே நல்குவாய் நானிலக் கணிலே. (68)

இடைவி டாமலுன் றிருவடி யிறைந்திசின் றேத்தி
அடிமை யாகும்பாய் பணிகிடை புரிந்திட வருள்வாய்
படியெ லாம்புகழ் நல்லையம் பதியி னிலுபந்த
வடிவ மேவுபொற் கோயில்கொண் டருண்மகேஸ் வரியே. (69)

எப்பொ ருட்குநீ முதல்வியென் றுனையிறைஞ் சாமல்
வெப்பு ஞற்றியே வீணில்நாட் கழித்திடு பவர்க்குச்
செப்பு தற்கருந் தண்ணருள் செய்வதெப் படியோ
நற்ப தத்துணை நம்பினோர்க் கருளுநா ரணியே. (70)

தஞ்சம் நீயலால் வேறிலை தபியனேன் றனக்குப்
பஞ்ச பாதகம் புரிதலாம் பற்றறுத் தகத்தில்
வஞ்ச மற்றமெப் யன்பரை வணங்கிட வருள்வாய்
செஞ்ச ரோருகச் சேவடி யனுதினந் னுணையே. (71)

நினைவ ணங்கினோக் கருணையே நிறைந்திடப் பெறுவார்
உனைவ ணங்கியே ஊதித்துணை கவலைக ளொழியா
தெனவெ னம்மையே யின்பமார் ஈகநலங் கொடுப்பாய்
வினையி னோடுமெம் பொறியெலாங் கடந்தமெப்ப் பொருளே. (72)

தரும மேதழைத் தோங்கிய வடிவமே தமிழே
 நெருமை யாகநின் நிருவடிச் சூண்மைபா யுணர்வா
 யருமை மேயுநின் தமிழ்மொழிப் பாவணித் திடவே
 வருகு வாபுல கங்கையே சவுடமா மணியே.

(73)

அடிகை யாகிய மருமகன் முடிவெலாங் கடந்த
 விமலை யாகிய மெய்தவர்ப் பொருளுமாய் மேலாங்
 கமலை யாகிய கண்ணுத் துடன்கலந் துறையும்
 நிமலை யாகிய நிறைந்த சம் பூணப் பொருளே.

(74)

உலகி னுக்காணி போய்கிய மழைமுகி லுயர்ந்த
 திலக மாகிய மங்கையர்க் கணிகிற தெருஞ்சேர்
 நலமி குந்த மெய் யன்பருக் கணிகனற் றவமே
 யிலகு நல்லையம் பதிக்கணி யெங்களாய் நீயே.

(75)

புவன மெங்கணு நிறைந்திடும் பூரணப் பொருளே
 கவன மோடுனைக் கண்டோர் துதிப்பதெங் கடனே
 அவனி யின்கணெங் குறையசற் நிடுவதுன் கடனே
 தவநி லைப்பொரு ளாகிய சவுடநா யகியே.

(76)

பொங்க ராவணி புனிதனுக் குகந்தபூங் கொடியே
 வெங்க ராவினை வீட்டுமால் தங்கையே விரப்பாங்
 கொங்க ருதபூங் குழலுறுங் குலமணி விளக்கே
 சங்க ருதரீர் நாடுசேர் சவுடநா யகியே.

(77)

ஊழி தோலுநின் னோங்கிய சுயிலையென் னுணர்ந்தோ
 ஆழ ரீர்ப்பெருங் கங்கைகுழி காசியென் றமைந்தோ
 ஏழு லோகமும் புகழ்சிதம் பரமென விசைந்தோ
 வாழ நல்லையில் வதிந்தனை சவுடநா யகியே.

(78)

அனந்த மாமறை தேடியுங் காண்பதற் கரிமாய்
 ருணந்த தேமலர்த் தவிசினுன் முதலிய நான்
 இனந்த வாதபே ரன்புட னிறைஞ்சிட வந்தோ
 கனிந்த பேரருள் புரிந்திடும் கருணைந யகியே.

(79)

மஸ்து நீர்வளம் பொருந்திய வழுகிநா டதனிற்
செல்ல மோங்கிய திருமகட் கினியதா மரைபோற்
கல்வி போங்கிய கவின்கெழு நல்லையம் பதியிற்
சொல்ல எம்பெறத் துலங்கிய சவுடமா மணியே. (80)

காற்றிற் றேன்றிய பஞ்சென மனங்கலங் காமற்
சேற்றிற் றேன்றுசெந் தாமரை யெனமனஞ் செழிக்க
யேற்றிற் றேன்றுநின் பதாம்புய மிறைஞ்சுதற் கருள்வாய்
மாற்றிற் றேன்றியே வயங்கிய பொலங்கொண்மா மணியே. (81)

செப்ப ரும்புகழ்ச் செல்வர்வாழ் நல்லையம் பதியி
லொப்ப ரும்புகழ்க் கோயிலி னுகந்தரு னுமையே
அற்பு தங்கொண்மெய்த் தொண்டர்வந் தனுதினம் பணியு
மெய்ப்பெ ரும்புகழ் விளங்கிய சவுடநா யகியே. (82)

வேறு.

ஆட்டிவைக்கும் பாவையைப்போ லாடி யோடி
யங்கமெலா நொந்துதளர் வடைந்தே னாகிக்
கூட்டிலுறும் பறவையைப்போற் கவலை கூர்ந்து
கொடியவலைக் ககப்படுமா னெனவே சோர்ந்து
சேட்டையுறும் புலப்பகையே செறிந்து வாடுஞ்
சிறுமைதளிர்ந் துண்மையுப தேசஞ் செய்து
வாட்டமெலார் தீர்த்தடியேன் சிரத்தின் மீதுன்
மலர்ப்பாதஞ் சூட்டியருள் வழங்கு வாயே. (83)

பங்கயத்தோ னமைத்திடுநா னெனைபு மிர்தப்
பவக்கடலி லழுந்திடவே படைத்தா னந்தோ
சங்கையற்ற தமிழ்க்கடலி லாடல் செய்துன்
றுண்மலருக் கன்புறுமெய்ஞ் ஞான நல்கிக்
கொங்குலவும் பதாம்புயமென் சிரத்திற் சூட்டிக்
குணமிகும்பே ரின்பநலங் கொடுக்க வேண்டும்
அங்கணுறு மிராமலிங்க ரிடங்கொண் டென்று
மகிலசரா சரங்களெலா மாக்குந் தாயே. (84)

வேறு.

என்னநான் செய்வே நென்பெருங் கொடுமை
யாவர்பா லெடுத்தெடுத்த துரைப்பேன்
முன்னமே யியற்றுந் தீவினைப் பயனோ
மூடனின் னுட்செயும் பவமோ
கன்னலே யினிய கண்டுசர்க் கரையே
கற்பகம் பழுத்தபூங் கனியே
சொன்னமே யெளியேன் துயர்தவிர்த் துனக்கே
தொண்டுசெய் திடும்பணி யருளே.

(85)

மானிடப் பிறவி யாகிவந் துதித்தும்
வருங்கலை ஞானமொன் றின்றிக்
கானிடத் துறையுங் கருங்குயின் மழையாற்
கலங்கிமெய் வாடுதல் பேரல
யானிடர்க் கடவி லாழ்ந்திடா வண்ண
மருங்கல மாகவந் தருள்வா
யுனிடத் துயிரா யுணர்வுமா யுகந்த
உத்தமப் பெருங்குணக் கடலே,

(86)

துரியமுந் துரியா தீதமுங் கடந்த
சுத்தசை தன்யமாம் பொருளே
அரியமா மரத்தின் கனிகளா யவற்றி
னமைந்ததீஞ் சுவைகளு மாகி
யெரியிலே யமைந்த வெம்மையா யுலக
மெங்கணு நிறைந்துவெம் பவர்க்குத்
தெரிவரும் பொருளாய்த் திகழ்பரஞ் சுடரே
சுறியனேற் கருள்புரி குவையே.

(87)

காற்றொடு வெயில்கார் பனியினும் வருந்திக்
கடுத்தவம் புரிந்திடும் பயனும்
ஆற்றுட னடியார்க் கன்னமிட் டிறைஞ்சி
யறம்பல புரிந்திடும் பயனும்

நீற்றொடும் புனல்சேர் நின்மலக் கொழுந்தின்

நெடுமபுகழ்க் கடவினி ஸாடுந்

சேற்றமாம் பொருளே நிற்பதொருநாத்

சிற்தனை செயக்கிடைத் திடுமே.

(88)

பம்பரத் திரியும் பான்மையா மெனவே

பாவியேன் மனமிக வுழன்று

வெம்பியே வருந்துந் துயரெலா மநற்றி

விமலமெய்த் ஞானமே யருள்வாய்

அம்பரத் தளவு மோங்கியே வளர்ந்து

மைந்தரு வெழிலினை நகைப்பான்

கொம்பெலா மலர்பூம் பொழிலுறு நல்லூர்க்

கோயில்கொண் டருண்மகேஸ் பரியே.

(89)

கடைந்திடுந் தயிர்போ லுளமெலா முடைந்துன்

கழலினை பணிந்திலா தவனா

யிடைந்துநன் னியம மென்பதொன் றின்றி

யெண்ணினுட் கழித்தன னந்தோ

மடந்தைய ரெவர்க்கு மங்கல வணியே

மனத்துறு மயக்கம தகற்றி

அடர்ந்திடு மடியேற் கரும்பொருள் வழங்காய்

அம்மையே சவுடமா மணியே.

(90)

அன்பினூ டுதித்த வழதமே யமுதத்

தமைத்திடு மினியதீஞ் சுவையே

என்புநெக் குருகக் கண்கணீர் ததும்ப

எளியனே லிறைஞ்சுமா றருள்வாய்

நிற்பதற் தொழுமெய் யன்பரா மெனவே

நீள்பெருஞ் சாலிகள் வளைந்து

பம்பியே விளையும் பழனமார் நல்லைப்

பராபரி சவுடநா யகியே.

(91)

வரிநீர் பொருந்துஞ் சங்கினஞ் சூல்கொண்
 டன்றவெண் டரளமுந் தரங்க
 வாரிநீர் கொழித்த முத்தமுந் துலங்கும்
 வடம்புனைந் திலங்கிய மடவார்
 காரினு துலருக் கிருநீதி வழங்குங்
 கரதலம் பொருந்துமா டவர்கள்
 சீரினா லுயர்ந்த நல்லையம் பதிவாழ்
 சிவசவு டாம்பிகை யனையே.

(92)

மாதமும் மாரி வழங்கலான் வனச
 வாலியு நகிகளும் பிறவும்
 மேதகும் படியாய் நிறைந்தநீர் வளமும்
 வியப்புற விளங்குமெய்ஞ் ஞான
 போதமே மிகுந்த புனிதரும் பொருந்தும்
 புகழ்பெறு நல்லையம் பதிவாழ்
 வேதநா யகியே யருள்காரந் தெமக்கு
 வேண்டுநல் வுரங்கொடுத் தருளே.

(93)

அன்னையே வருக வரும்பொருள் வருக
 வடியனே னுருயிர் வருக
 பொன்னையே மணியே வருகவென் னுளத்திற்
 பொருந்துவா னமுதமே வருக
 நின்னையே யனையென் னுலகெலாந் துதிக்கு
 நிமினையே வருகநன் னிலைகொண்
 மின்னையே யனையாய் மறைமுடி வதனில்
 விளங்குப ிடதமே வருக.

183549 (94)

செரலாம் பொருந்துஞ் செல்வமே வருக
 திகழுமெய்ஞ் ஞானமே வருக
 பேரெலாம் பொருந்து பெரும்புகழ் வருக
 பிரணவ வடிவமே வருக

பாரொலாம் பொருந்து மிருளொலார் ஹத்தும்

பான்மதி யனையவள் வருக

காரொலாம் பொழியு நல்லையம் பதிவாழ்

கருணைநா யகிவரு குகவே.

(95)

அழுதிடும் புதல்வர்க் கமுதநீ யளித்தன்

றருந்தமிழ்ப் பாவழங் கினையே

தொழுதிடும் புகழ்விச் சாவதி தனக்குத்

தோன்றுவோம் மகவெனப் புகன்றாய்

எழுதரு மறைக ளெங்கணுங் காணு

விறைவியே யெமக்கினி தருள்வாய்

முழுதுநன் னலஞ்சேர் நல்லையம் பதிவாழ்

முக்கணர் சவுடநா யகியே.

(96)

உத்தம குணங்கள் யாவையுங் கொடுத்துன்

னுயர்பெரும் பதாம்புயம் பணியுஞ்

சித்தமுங் கொடுத்த செல்வமே சிறியேன்

சிந்தனை நோய்தவிர்த் தருள்வாய்

அத்தனைப் பிரியா திருந்துல கனைத்து

மைந்தொழி வியற்றிடு மம்மே

சுத்தமெய்ஞ் ஞான சுயம்பிர காச

சோதியாய்த் தோன்றிய சுடரே.

(97)

பெருமையும் வேண்டேன் புகழையும் வேண்டேன்

பெரும்பதம் யாவையும் வேண்டேன்

ஒருமையா முணர்வோ நின்னையே வணங்கு

முயர்ந்ததோர் வரத்தைவேண் டினனாள்

அருமையா யெனக்குன் றிருவருள் தருவா

யம்மையே யணங்கர சாகி

யிருநிலம் புகழு நல்லையம் பதியி

னிலங்கிய சவுடநா யகியே.

(98)

வெண்ணெயுண் டருளுங் கண்ணினே நுதித்த
 விமலையே யமலையே விளங்கும்
 பெண்ணையுண் டருளும் பிரானுட னுகந்தும்
 பேரறம் வளர்த்தபெண் கொடியே
 விண்ணையுண் டருளு மிருளொலாம் விழுங்கி
 விளங்குமா மதியென விரிகீர்ப்
 பண்ணையுண் டருளு நல்லையம் பதியிற்
 பரந்தசீர் நிறைந்தபார்ப் பதியே.

(99)

உம்பர்நா யகரா பிராமலிங் கேச
 ளுளத்துயி ரோவிய மயிலே
 கொம்பிலே பழுத்த கொழுங்கனிச் சுவையே
 குணங்கெழு மின்னிசைக் குயிலே
 அம்பரர் துதிக்கு மோதிமப் பெடையே
 அழகெலா நிறைந்தபே ரழகே
 செம்பொனே மிகுந்த செல்வமே யெளியேன்
 சிந்தனை நோப்தவிர்த் தருளே.

(100)

மங்கையர் மோக மையலா னுழன்றே
 மனமது வருந்தினா டோறும்
 சங்கையில் லாத பவங்களே புரியுந்
 தமியனேற் கருளுநா ளுளதோ
 எங்கணு முழங்கு மங்கல வியங்க
 ளெழின்மழை முகிலென வார்த்தும்
 நங்கைய ரெழில்சேர் நல்லையம் பதிவாழ்
 நலந்தருஞ் சவுடநா யகியே.

(101)

கண்டுகண் டுவக்குங் கண்ணுத விடமாய்த்
 கலந்தபே ரானந்த மயமே
 தொண்டுகொண் டடியேன் வந்தனை யெற்றுத்
 துலங்குநின் கருணைதந் தருள்வாய்

மலர்நிலைவங் கனல்சேர் மகங்களை புரிவோர்
 மறைமுழக் கெங்கணு மலீந்த
 வந்தடிசை புகழு நல்லையம் பதியி
 லிலங்கிய சவுடமா மணியே.

(102)

செந்தினைப் புனத்து வள்ளிநா யகியுந்
 தெய்வயா னையுமுனைத் தினமும்
 வந்தனை புரியு மருகியர் தமக்கு
 மகிழ்வினோ டாசிகள் வழங்கும்
 சந்திர வலியே யெமக்கருள் புரிவாய்
 சுத்தமெய்த்ஞ ஞானவான் கடலே
 செந்தினை முளவோ டெங்கணு முழங்கு
 நல்லைவாழ் சவுடநா யகியே.

(103)

புத்தமிழ் வளர்ந்த சங்கநா லுடைய
 முதுபெரும் பாண்டிநா டதனில்
 பெரித்தவும் புகழ்சேர் நல்லையம் பதியின்
 மேவுபொற் கோயிலின் விளங்கும்
 தித்திய வடிவே நிராமய முதலே
 நியமமே யன்பருக் கருளும்
 சுத்தமெய்த் தவத்தி னுருவமா யுலகிற்
 லுலங்கிய சவுடநா யகியே.

(104)

வந்தசமொன் தில்லா மனத்தினோ டுனையே
 வலம்புரிந் தனுதினம் வணங்கி
 நெஞ்சமன் போடுந் துதிபுரிந் தினிதாம்
 நியமமுற் றிருக்கவே யருள்வாய்
 சுந்தரமா மலர்மே லனப்பெடையிருப்பக்
 கனிகொள்வண் டினமிசை முழங்கல்
 வஞ்சிபா ரதியை யறிஞர்போற் றிடல்போல்
 வளமிரு நலைமதிக் கொழுந்தே.

(105)

பங்கயத் தடங்க ளெக்கஹுங் குடையும்
 பாவையர் மடநடைக் கொதுங்கித்
 தங்குமோ திமங்க ளோடவு மயில்கள்
 சாயல்கண் டிரியவுந் தகவார்
 பொங்குபே ரெழில்சேர் நல்லையம் பதியேந்
 புண்ணிய வடிவமாய்ப் புகழோ
 டெங்குமாய் நிறைந்துந் தருமமோ ருருவா
 யிலங்கிய சவுடநா யகியே.

(106)

சீர்வளம் பொருந்துஞ் செல்வமே யருளுஞ்
 சிறந்தவே தாகமப் பொருளே
 பார்வளம் பொருந்து மன்னரா யினுமுன்
 பாதமா மலர்பணிந் திலரேல்
 பேர்வளங் குறைந்து நிதியெலாங் குறைந்து
 பெருந்துய ருறுவர்பே ருலகில்
 கார்வளங் கனகம் பொழிந்திட வருளுங்
 கருணைசேர் சவுடநா யகியே.

(107)

பொன்னதாய் மணியாய்ப் பொருந்துபே ரோரியாய்ப்
 புனிதவான் மதிக்கொழுந் தாகி
 யென்னுளே வயங்கு மின்பவா ரிதியா
 யிலங்கிய கருணைமா மழையாய்
 மன்னுமா நிலைசே ரறிவெலாங் கொடுத்தே
 மாசறுந் தவகிலை தெருட்டி
 உன்னுமென் மனவாக் கிடையனு தினமு
 முவந்துகாத் தருளிய முதலே.

(108)

இன்பமே யின்பப் பெருக்கமே யெளியே
 னிதயமா மலரினை யுகந்தே
 யன்பினே டிணிதாய்த் துதிபுரிந் திடுமா
 ரடியனேற் கருள்செய வேண்டும்

செம்பொனே மணியே செழுஞ்சடர்க் கொழுந்தே
 சீர்பெறுஞ் சகாரம்ப வெனியே
 நம்புவோர்க் கருளு மிராமலிங் கேசர்
 நாடொறும் புகழுநா யகியே.

(109)

ஆலின்பா லதனுள் வெண்ணெயுந் திலத்தி
 லார்ந்திடு மெண்ணெயு மெனவும்
 பூவினமா மணமுந் தீங்கனிச் சுவையும்
 போலவே யுலகெலா நிறைந்து
 மேவிய திருவே மறைமுடி வதனில்
 விளங்குப டிடதமாம் பொருளே
 பாவியேன் பவங்கள் போக்கிநீ கிருபை
 பாவிக்க வேண்டுமிக் கணமே.

(110)

வேறு.

அந்தோவென் கொடுமைதனை யார்க்குரைப்பே னரியபெருங்
 கவலைக் காளாய்
 நொந்தேன்முன் செய்ததொரு தீவினையால் வினைந்ததொரு
 நோன்மை தானே
 சந்தேயு நெடுந்தடந்தோட் சண்முகற்கு வேல்கொடுத்த
 சத்தி நீயே
 வந்தேயென் கலிமாற்றி வரங்கொடுக்க வேண்டுமன
 மகிழ்ந்திப் போதே.

(111)

ஒன்பதுவாய் மனையெனுமிக் காயமதைக் காயமென
 வுன்னி யேநா
 நென்பதுகொண் டகங்கார மேய்ந்திடுமுட் செடிமரங்க
 ளினிதுண் டாக்கி
 யின்பமா மதன்கணையா லெழின்மோக மையலிருட்
 கடலின் முழிக்
 நிற்பதமே வணங்காத பிழைபொறுத்தே நன்மை யெலாம்
 நிகழ்த்தா யம்மே.

(112)

செங்கதி ருதய மாகுமு னெழுந்து
தேன்கமழ் மணமலர் பறித்துத்
துங்கமா மாலை வேய்ந்துனக் கணிந்து
துதித்திடுங் கடமைதந் தருள்வாய்
அங்கையின் வயங்கும் பசியபூங் கிளைநின்
னருண்மொழிக் காவலாய் நோக்க
இங்கித முறுநந் செஞ்சொலே பயிற்று
மினியசெங் குமுதவாய் நிதியே.

(113)

முக்கனி வழியுந் தேன்களே நிறைந்த
முதுபெருங் கழனியின் மடவார்
மைக்கருங் கண்கட் குடைந்தசே வினங்கள்
லான்பெருங் கழுகினிற் றுவும்
மிக்கதண் பழனத் திடைவளர்ந் தெழுந்த
மேதகுஞ் செந்நெலே விளைந்து
தக்கமா வளஞ்சேர் நல்லையம் பதிவாழ்
சவுடமா மணிதுணை யெமக்கே.

(114)

மாமதி புனைந்த விராமலிங் கேசர்
மகிழ்ந்துளங் களிக்குநா யகியே
நேமமா யன்போ டனுதினம் வணங்கும்
நிலையுளார்க் கருளும்வான் பதமே
சாமனு முதலாக் கடவுள ரெவர்க்குங்
கற்பகா டவியொடு நிதியும்
சேமமாம் பொருளுந் திருவெலாங் கொடுக்குஞ்
சிவசவு டாம்பிகை யணியே.

(115)

எங்குமாய் நிறைந்த வகநா யகியே
யெண்ணரும் புவனங்க ளெல்லாந்
தங்கியே வளருஞ் சராசரம் படைத்துந்
தண்ணருள் சரந்தவை காத்தும்

பொங்கிய வருளே நிறைந்தவா ரிதியாய்ப்
 பொழிந்திடுங் கருணைமா முகிலே
 பங்கமி லுலகோ ரருந்தவப் பயனே
 பாலனேற் கருள்பரா பரியே.

(116)

முத்தியே வழங்கு மன்னையா யெவர்க்கு
 முதல்வியாஞ் சவுடநா யகியைப்
 பத்தியாய் வணங்காய் பாநமா மலர்க்குப்
 பன்மலர் சொரிந்துமே துதியாய்
 நித்திய மாகும் பொருளென மதியாய்
 நிலையிலா துழன்றனை யந்தோ
 சுத்தமொன் றில்லா நெஞ்சமே யினிரீ
 தொண்டரிற் சேர்வதெப் படியே.

(117)

ஆகியந் தமுமில் லாதமெய்ப் பொருளா
 யன்னையாஞ் சவுடநா யகியை
 யோதியே யுணராய் தொண்டரா னவர்க்கு
 முண்மையாய் நடந்திலாய் மனமே
 மேதியி லுக்கந்தே யந்தகன் வருநாள்
 வீணரி லென்செய்வா யவனைப்
 போதிரீ யெனவே புறந்தரும் படியாய்ப்
 புனிதமா தவம்புரிந் திலையே.

(118)

அன்னசா லைகளுங் கல்வியே பயிலு
 மருந்தமிழ்ச் சாலையு மணியே
 மன்னிய பெரியோர் மடங்களு முயர்ந்த
 மாடமா ளிகையுமே நிறைந்தும்
 இன்னிலம் புகழுந் திருவிழா வணியு
 மிலங்கிய திருநல்லா ருகந்த
 சொன்னலம் பொருந்துந் தொண்டர்கள் வணங்கித்
 துதித்திடுஞ் சவுடமா மணியே.

(119)

கார்பெறுங் கயமா முகனைவென் றருளக்
கரிமுகத் தைங்கரன் றனையுஞ்
சூர்முத லவுணர் தங்களைத் தடியச்
சுடர்வடி வேற்கும ரனையுஞ்
சீர்பெறும் புதல்வ ராகவின் றருளுஞ்
செல்வமே சிறியனேன் றனக்கும்
போர்பெறும் பவத்தை வெல்லுதற் கின்னே
பொருந்திய மோனவா ளருளே.

(120)

ஆணுமாய்ப் பெண்ணு யலியுமாய் மற்று
மனந்தமா முயிர்த்தொகை யாகிச்
சேணுமாய்ப் புவியா யுலகெலா மாகித்
திசைகளுங் கடல்களு மாகிக்
காணுகின் றனவுங் காண்பரி தெனவுங்
கலந்துல கனைத்தினு நிறைந்த
மாணுறும் பொருளே யுன்னையே வணங்கு
மைந்தனைக் காப்பதுன் கடனே.

(121)

செய்யதிங் கரும்பிற் சேர்ந்தவின் சுவையே
தேனொடு கலந்ததெள் ளமுதே
துய்யமுக கனியிற் றேன்றிய ரசமே
துலங்கிய சீனிசர்க் கரையே
வெய்யமா பவங்கள் விலக்கிமெய்ஞ் ஞானம்
விளங்கிய பொக்கிச மாகி
லையகந் தனிலே மைந்தரா மெமக்கு
மகிமுநல் வாங்கொடுத் தருளே.

(122)

அன்மயம் பார்த விருளெலாந் தூத்து
மலங்குவான் மதியமே போல
என்மனத் தடங்கா மயுலிரு ளகற்றி
யிலங்குநின் னருள்விளக் கேற்றிக்

கன்மனத் திணையுங் கனன்மெழு காக்கிக்

கசிந்துணை வணங்குதற் கருள்வாய்

நின்மயப் பொருளே நீரணி வேணி

நிருத்தர்பா லுகந்தபூங் குயிலே.

(123)

மணமிசுந் திலங்குங் கற்பகக் கணியே

வானுனோர் கடைந்தவா னமுதே

குணமிசுந் திலங்கு மரகதக் கொழுந்தே

கோலமே மிசுந்தபைங் கணியே

பணமிசுந் திலங்கும் பார்தளைப் புனைந்த

பரமரா மிராமலிங் கேசர்

வணமிசுந் திலங்கும் பங்கினி லுகந்த

மனோன்மணி யுனதடைக் கலமே.

(124)

பெரும்புகழ் நிறைந்த விராமலிங் கேசர்

பெட்பொடுங் குலவுமெய்ப் பொருளே

தரும்புக முலகோர் சந்ததம் வணங்குந்

தபாவிதி சகஸ்திர தளஞ்சேர்

அரும்புகழ்க் கமல மணமல ருகந்த

அன்னையே யருமறைப் பொருளே

வரும்புகழ் நிறைந்தே யென்மனத் திலங்கு

மாசிலா மணிவிளக் கணியே.

(125)

வானகம் புகழும் பனிமலை யுயிர்த்த

வல்லியாய்ச் சிறுவிதி மகளாய்த்

தேனருந் தெரியற் செழியன்மா மகளாய்த்

திடம்பெறும் பாதர்கோன் மகளாய்

ஞானமே மிசுந்த நற்றவக் கொழுந்தாய்

நாடொறு மிராமலிங் கேசர்

பானல முவந்த பசியபூங் கொடியாய்

பராபரி யெங்கள் ருயிரே.

(126)

வேறு...

பொய்யாகு மெய்யிதனை மெய்யெனவே யெனதுளத்திற்
பொருந்தி நாளுஞ்
செய்யாத தொழிலனைத்துஞ் செய்தினைத்தேன் நின்றனக்கே
தொழும்பு செய்யேன்
மையாருங் கொடுமனத்து வஞ்சகரைத் தொடர்ந்துழல்வேன்
வருத்த மாற்றிக்
கையால்நன் கபயமுடன் வரதமுந்தந் தருள்வதுன்றன்
உடனே யம்மே.

(127)

வேறு.

பொய்மையென் பதனைக் கனவிலு மறந்து
புனிதமா மெய்மொழிந் திடவுஞ்
செய்தொழி லனைத்து நன்மையா கிடவுந்
திருவருள் புரிந்திட வேண்டும்
ஐயரா மிராம லிங்கர்பா லுசந்தே
யருட்பெருஞ் சத்தியா யிலங்குந்
துய்யமா வணியே நல்லையம் பதியிற்
றுலங்கிய சவுடமா மணியே.

(128)

விண்ணுளோர் புகழ்வே தாகம புராணம்
வீதிமுறை கேள்விபா லுணர்ந்தம்
புண்ணிய தீர்த்த மாடியு நினது
பொன்னடி வணங்கிட வருள்வாய்
தண்ணளி சுரந்தெவ் வுலகமுங் காக்குந்
தயாபரி யாகியு மெவர்க்குங்
கண்ணுணை ரணியாய் நல்லையம் பதியிற்
கவின்பெறுஞ் சவுடமா மணியே.

(129)

ஐந்தினைப் பொருளு மமைத்துளோ ராகி
யருந்தொழில் வாணிபம் புரியும்
விர்தையே யிருந்த ஆவனம் பவவும்
விளங்குந் தடங்கட லொலிபோல்

சந்தத முழங்கு நல்லையம் பதியிற்
 நண்ணருள் சுரந்தினி திலங்கும்
 செந்தமிழ்க் கடலாய் ஞானவா னமுதாய்ச்
 செழித்திடுஞ் சவுடநா யகியே.

(130)

கோலமா யனந்த கோடியாம் புவனங்
 கொண்டதோர் கலங்களுண் டாக்கிச்
 சாலவு முவந்தே யடுக்கடுக் காகச்
 சமைத்திடுந் தோறுமே யவற்றை
 யாலமாங் களத்துப் பித்தநீ ருடையா
 ரழித்தழித் தாடல்செய் திடவுஞ்
 சீலமாய் முனியா தக்கணத் தமைக்குஞ்
 செல்வமே சவுடமா மணியே.

(131)

கன்மனம் பொருந்தும் பாவியா யினுமுன்
 கழவினை பணிந்திட வருள்வாய்
 நன்மனம் பொருந்துந் தொண்டர்கள் தமக்கு
 நாடொறும் பணிசெய வருள்வாய்
 சொன்மனம் பொருந்து மாதலர் தமக்குச்
 சுவையொடும் விருந்திட வருள்வாய்
 என்மனம் பொருந்து மின்பவா ரிடையே
 சீவையெலா மெமக்கருள் குவையே.

(132)

உன்னையே வணங்கி மெய்வரம் பெறுமா
 றுணர்த்தியு மனமுரு காமல்
 மன்னுமைம் பெற்றியின் மார்க்கமே யுழலு
 மையலைத் தவிர்த்துமெய்ஞ் ஞானந்
 தன்னையே தெருட்டி மின்பதம் பணியத்
 தண்ணருள் புரிந்திட வேண்டும்
 செந்நெலங் கழனி நென்மலை பொலியுந்
 திருநலா ருகந்தசெம் மணியே.

(133)

வேறு.

செங்கதிரும் வெண்மதியுஞ் சேய்புதனும் பொன்னவனுந்
திறமே மிக்க
பொங்கசூர் குலகுருவாம் புகாவனுந் சனியொடுபாம்
பிரண்டு மாகத்
தங்கியகோ ளொன்பானுந் தளர்வேன்ற னிடரகற்றித்
தரும மேவுந்
துங்கியகும் நினதுபதாம் புயஞ்சூட்டித் துதிக்குநலங்
கொடுப்பா யம்மே.

(134)

வேறு.

எண்பதுர் முதலா யென்கனு முகந்த
வெழில்பெருந் தேவலன் மரபோர்
நண்பினே டுனது நளினமா மலர்த்தா
னாடொறும் வணங்கவு மருளி
வண்புக முமைந்த கல்வினா னமுமெய்
வாய்மையு மைந்தருந் திருவுந்
தண்மையுந் தகவுந் தருமமே முதலாந்
சகலநன் மையுங்கொடுத் தருளே.

(135)

வேறு.

வரந்தருந் திருக்காளத்தி வானதிபொ ருந்துங்காசி
பாந்தசி ராருணைவிண்ணோர் பணியுமர் மதுரைகாஞ்சி
அரந்தைதி ராருந் தில்லை யனந்தமாம் பதிவாழும்மை
நிரந்தரந் திருநல்லூரே நிலைகொண்டு நலநேர்ந்தாளே.

(136)

வேறு.

சீர்பொருந்துஞ் சிவசவுடரம் பிகையும் வாழி
செல்வமிது மிராமலிங்கக் கடவுள் வாழி
பேர்பொருந்து மாமறையா கமங்கள் வாழி
பெரும்புகழ்சேர் கலைஞானம் பெருக வாழி
பார்பொருந்து மந்தணரே முதல தாகப்
பகருகின்ற திருமரபோ ரெவரும் வாழி
தார்பொருந்து மன்னர்மனு நீதி யோங்கத்
தாரணியின் மறைபொழிந்தெவ் வுலகும் வாழி.

(137)

வேறு.

அந்தணர் மரபின ராதி யாகவே
வந்திடு மரபின ரெவரும் வாழிமெய்ப்
பந்தமா யன்னையைப் பணியு மன்பரு
மெந்தநா ளினுமுவர் திருக்க வாழியே.

(138)

வேறு.

அன்னை யாஞ்சவு டாம்பிகை யீதினிற்
சொன்ன விப்பனு வற்றுதி செய்குவோர்
பொன்னெ டும்புகழ் நன்மை பொருந்தியே
மன்னி வாழ்குவர் மாநிலத் தென்றுமே.

(139)

வேறு.

அம்புவியிற் தேவலன்றன் மரபிலுளோ ரனைவருக்கு
மதிப ராகிச்
செம்பொன்மணி முடிபுனைந்த திறலுடையோர் மணந்தி
தேர்ந்த செல்வர்
உம்பர்மிசுங் கலைஞான மொருங்குணர்ந்தோ ருயர்ந்தமழை
முகிலே யொப்பார்
நம்பினவர் தமைக்காக்கும் புகழ்வேந்த ரிருவருமெந்
நாளும் வாழி.

(140)

தேங்குபுகழ் நாட்டாண்மை சங்கரப்பேர் திரன்முதலாய்ச்
செல்வம் வாய்ந்த

ஈன்கெவரும் புகழ்ப் பரவுந் தேவாங்க ரெழின்மரபோ
ரினிது கூறத்

தாங்குபுகழ் நல்லைவளர் தாய்சவுடாம் பிகைமிசைச்செந்
தமிழி னாலே

ஒங்குபுகழ்ப் பாமாலை யுவந்தணிந்தான் சவுடபனென்
றுரைப்போன் மன்னே.

(141)

சீர்பொருந்தும் நல்லைவளர் சிவசவுடாம் பிகையனைபைத்
 தினமும் போற்றும்
 பேர்பொருந்து மன்புடையோன் பெரும்புகழந் தருமழமே
 பெருகுஞ் செல்வன்
 தார்பொருந்தும் மன்னரெலாம் புகழ்சரமி நாதபதி
 தவத்தாற் றேன்றி
 ஏர்பொருந்துங் கலைஞான முழுதுணர்ந்தோ எனப்பொருளு
 மியைந்து வாழ்வோன். (142)

செங்கமலத் திருமடந்தை சிறந்திருக்கும் பொருளுடையோன்
 சீர்த்தி யுள்ளோன்
 துங்கமிகு மெழிற்சரமி நாதமகி பதிகுணந்
 துலங்கும் பூமான்
 திங்கள்புனை யிராமலிங்கர் தினமுவக்குஞ் சிவசவுடாம்
 பிகைபா மாலை
 பொங்குமுய ருலகமெலாம் போற்றிடவே அச்சியற்றிப்
 புகழ்பெற் றானே. (143)

வேறு.

இன்னி லந்தனி லேயிசை மேவிய
 சொன்ன லம்பெறுந் தூயவ ராகிய
 மன்னு தேவலன் மாமர போரெலாம்
 பொன்ன மைந்த புகழ்பெற வாழியே. (144)

அம்பொற் கோயி லுகந்திடு மம்பிகை
 செம்பொற் ருடொழுஞ் செல்வரும் வாழியே
 உம்பர்க் கேயந்திடு மொண்டமிழ் மாலையை
 நம்பிப் போற்றுநல் லோர்களும் வாழியே. (145)

வேறு.

ஆரணங்கள் போற்றுகின்ற அண்ணைசவு டாம்பிகைக்கே
 யன்பு கூர்ந்து
 பூரணமா மனத்துடனே புகழ்ந்திடும்பா மாலைதனைப்
 புனைந்தா னிரந்தத்

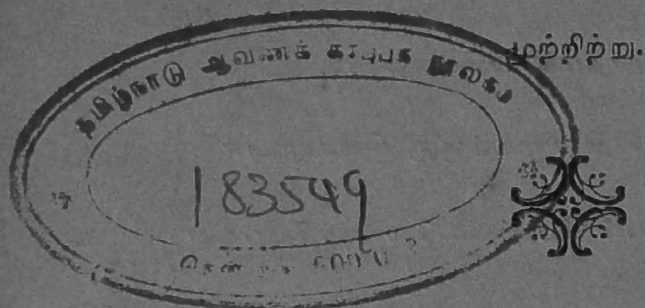
தாரணியிற் கலியுகமைந் தாயிரத்தைச் சார்ந்திடுமோ
 ரிருபான் முன்றில்
 ஏரணியம் புவிமாந்தர் துதித்திடவே சவுடயனென்
 றிசைப்போன் மன்தோ.

(146)

வேறு.

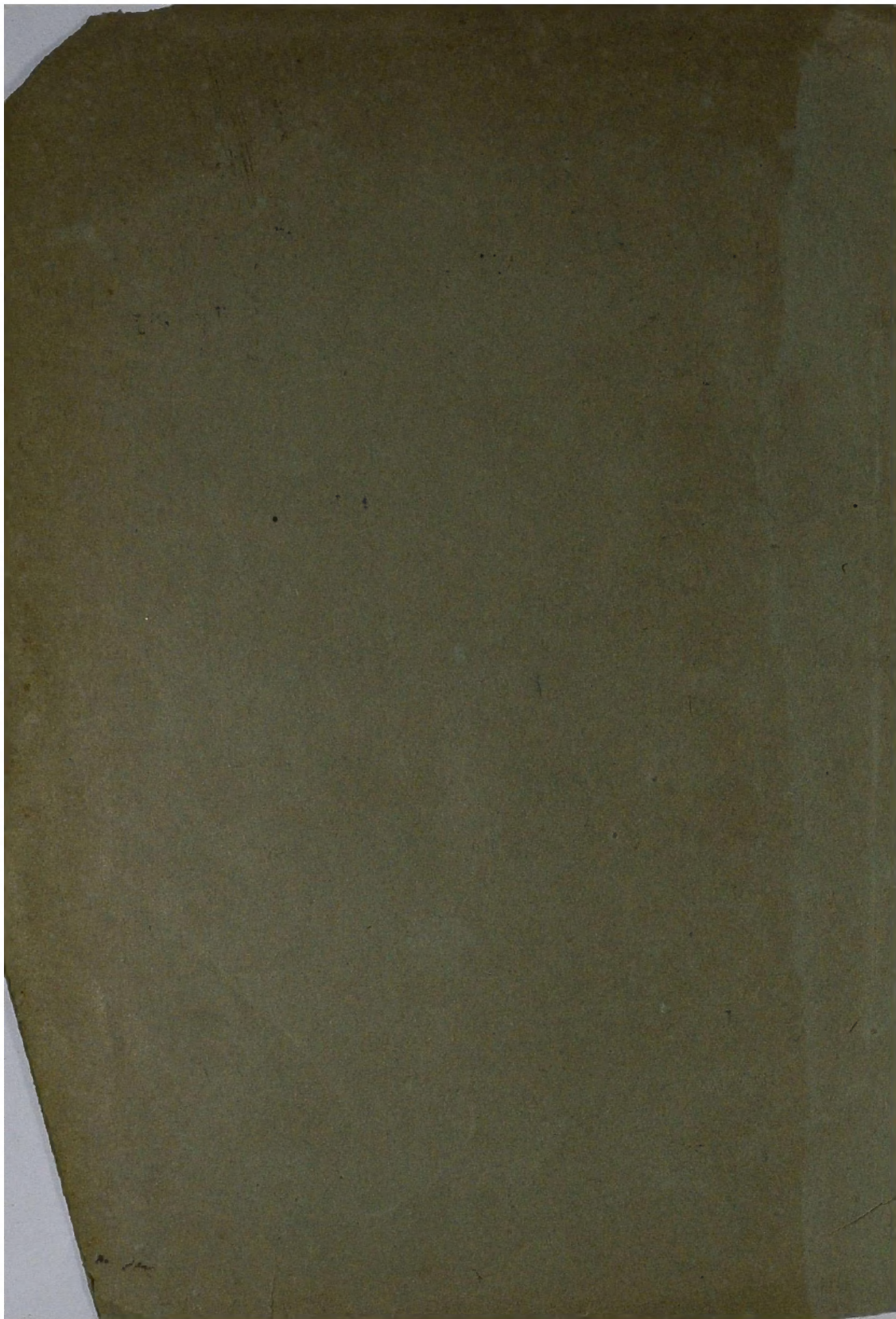
அனைத்தலகு மீன்றருளு மன்னைசவு டாம்பிகைக்கு
 மனத்திலுறு பேரன்பார் மாதவஞ்சேர் தேவலன்றன்
 இனத்திலுளோர் கும்பாபி டேகமியற் றினருலகோர்
 நினைத்தபொரு ணன்மையுடன் நீடுழி வாழியவே.

(1)

முற்றிற்று.

183549 211 95174
 183549

95
6.1.97